

บันทึกการบรรยาย ดร. บุญเกียรติ โชควัฒนา
วิชา 806510 หลักการคิดและการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ หลักการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารเชิงกลยุทธ์ (ภาคพิเศษ) รุ่นที่ 2 มหาวิทยาลัยนเรศวร
ครั้งที่ 1 วันเสาร์ที่ 18 ตุลาคม 2551 เวลา 9.00 – 17.00 น.

ดร.บุญเกียรติ โชควัฒนา ปรกติเวลาจะไปบรรยายที่ใด ท่านจะต้องคิดก่อนว่าท่านจะมาทำประโยชน์ นิสิตที่เข้าฟังจะต้องได้ประโยชน์ เป็นการคิดเพื่อให้ตัวเองเกิดกำลังใจ สำหรับนิสิตที่เข้าฟังการบรรยายก็ขอให้คิดด้วยว่า ตนเองจะได้ประโยชน์จากการมาฟังการบรรยาย

การคิดข้างต้น เป็นการคิดเพื่อกำหนดจิตของตัวเอง ใครที่คิดว่าตนเองจะได้ประโยชน์ ก็จะมีโอกาสได้ประโยชน์มากกว่าคนที่มาฟังโดยไม่ได้กำหนดจิต ยิ่งถ้าบางคนมาฟังแล้วคิดว่ามาฟังอะไรก็ไม่รู้ ก็จะไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย เพราะคนที่คิดอย่างนี้หุจะปิด ถึงได้ยินแต่ก็ไม่ฟังไม่รู้เรื่อง

สำหรับคนที่คิดว่าฟังแล้วจะได้ประโยชน์ จะทำให้จิตของเขาเปิดรับสิ่งต่าง ๆ ที่ได้ยินมา และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้มากกว่าคนที่คิดว่ามาฟังไปอย่างนั้นเอง หรือฟังเพื่อไปทำข้อสอบ

สำหรับสิ่งที่ ดร.บุญเกียรติ จะมาแนะนำในวิชานี้ ไม่ใช่เรื่องของการทำงาน แต่เป็นเรื่องที่ต้องทำความเข้าใจ ท่านจึงต้องพูดแล้ว พูดอีก อธิบายแล้ว อธิบายอีก และจะมีการถามเพื่อสะท้อนความเข้าใจของนิสิตอีกด้วย

เวลาฟังนิสิตจึงต้องคิดตามเพื่อทำความเข้าใจ นอกจากนี้ความรู้เดิม ข้อมูลเดิม ต้องนำไปเก็บไว้ก่อน เพราะบางคนมีความเชื่อ มีความรู้ที่อ่านมา ฟังมา เรียนมา เป็นสิ่งที่ยึดติด หากใครพูดไม่ตรงกับสิ่งที่ตนเองรู้หรือเชื่อ จิตก็จะปฏิเสธไม่ยอมรับ ทำให้ฟังไม่รู้เรื่อง สำหรับ ดร.บุญเกียรติ ท่านจะคิดว่า เวลาท่านฟังอะไร ท่านจะไม่นำสิ่งที่รู้อยู่เดิมมาขวางกั้นสิ่งที่คนอื่นพูด แต่ฟังแล้วต้องนำมาคิดว่าที่เขาพูดมีความหมายว่าอย่างไร เข้าใจได้อย่างไร แล้วค่อยมาพิจารณา ตัดสินว่าจะเชื่อ หรือไม่เชื่อ พระพุทธเจ้า ยังทรงสอนให้เราฟังอะไรมา ให้นำมาพิจารณาก่อน

การพิจารณานี้ เราสามารถพิจารณาได้ทั้งเวลาที่อยู่ในห้องเรียน และกลับไปบ้าน เพราะสิ่งที่ ดร.บุญเกียรติ จะแนะนำเป็นสิ่งที่อยากจะให้นิสิตนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับตัวเอง ซึ่งจะทำให้ตัวของนิสิตเองเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

แต่ถ้าฟัง หรือพิจารณาเรื่องใดแล้ว ยังมีข้อสงสัยอยู่ ก็ให้ถามเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่มากขึ้น ทำให้สิ่งที่ ดร.บุญเกียรติ สอนมีประโยชน์ต่อนิสิตมากขึ้น

วินัย (Disciplinary)

การมาเรียนมหาบัณฑิต นิสิตต้องทบทวนตัวเองด้วยว่าเมื่อเรียนสำเร็จแล้ว นอกจากความรู้ที่ได้รับแล้ว มหาบัณฑิตยังต้องเป็นตัวอย่งที่ดีในสังคม ในการทำงาน ในการดำเนินชีวิต เราจึงต้องเริ่มจากการเป็นผู้เรียนที่ดี

ลักษณะของผู้เรียนที่ดีประการหนึ่ง คือจะต้อง **ตรงต่อเวลา** ซึ่งเป็นวินัยเรื่องเวลา นิสิตที่เข้าเรียนสายบางคน มาสายเป็นประจำจนเป็นนิสัยที่ถาวร ก็ควรปรับปรุงวินัยในเรื่องนี้ เพื่อเป็นตัวอย่งที่ดีให้กับผู้อื่นได้ในอนาคต

นอกจากวินัยเรื่องเวลาแล้ว การอยู่ในห้องเรียนยังต้องมีวินัยในการฟังอีกด้วย ไม่ใช่ผู้บรรยายก็พูดไป ผู้ฟังก็คุยกันไป ทำให้ไม่เข้าใจในสิ่งที่ผู้บรรยายพูด ที่ขาดวินัยเช่นนี้อาจเกิดจากการเคยดูภาพยนตร์ของฝรั่ง ที่นักเรียนเล่นกันโดยไม่เกรงใจอาจารย์ แล้วเอามาเป็นแนวทาง เพราะไม่ได้พิจารณา ซึ่งในภาพยนตร์เหล่านั้นก็ไม่ใช่ระดับมหาบัณฑิต เป็นระดับ High School ที่อยู่ในแหล่งที่ไม่ดี อยู่ในสลัม จึงจะมีอาการเหล่านี้ พอเรารู้แล้วไม่ได้ทบทวน ไม่ได้พิจารณา จึงรับเอามาเป็นตัวอย่ง ทำให้ขาดมารยาทในการเรียนที่ถูกต้อง

มหาบัณฑิตที่จบออกไปแล้ว จะต้องเป็นตัวอย่งที่ดีของชุมชนอีกมากมาย จึงต้องเริ่มด้วยวินัยที่ตัวของเราเอง บางคนจบออกไปก็จะได้เป็นอาจารย์ ก็จะได้เป็นอาจารย์ที่มีวินัย มาตรงต่อเวลา

สาเหตุที่ทำให้คนไทยขาดวินัย ส่วนหนึ่งก็มาจากคำกล่าวที่ว่า "ทำอะไรตามใจ คือไทยแท้" ทำให้คนไทยส่วนใหญ่ขาดวินัย สำหรับ ดร.บุญเกียรติ เอง ตอนเด็ก ๆ ก็ถูกคุณแม่ควบคุมวินัย ซึ่งก็มีความรู้สึกว่าจะไม่ชอบ แต่พอโตขึ้นก็มาทบทวนว่าอะไรที่เรายังขาด อะไรที่เรายังทำได้ไม่ดี แล้วถามตัวเองว่าเราควรจะเปลี่ยนแปลงหรือไม่ สิ่งไหนที่เราควรเปลี่ยนแปลง เราก็เปลี่ยน สิ่งนี้เกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเราได้ถามตัวเอง แล้วปรกติเราถามตัวเองกันบ่อยแค่ไหน บางคนไม่เคยถามตัวเองเลยก็มี

สมมุติกรณีที่มาสาย คนที่มาสายเคยถามตัวเองหรือไม่ว่า การมาสายเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ ถ้าถามก็จะตอบตัวเองได้เลยว่า การมาสายเป็นสิ่งที่ไม่ดี แล้วจึงจะสามารถบอกตัวเองต่อไปได้ว่าต่อไปนี้จะไม่มาสายอีก แต่บางคนถึงจะรู้แล้วว่าการมาสายเป็นสิ่งที่ไม่ดี แต่ก็ยังมาสายต่อไป มารยาทอื่น ๆ ก็เช่นกัน บางคนมารยาทที่ไม่ดีทั้ง ๆ ที่ตัวเองก็รู้ว่าไม่ดี แต่ก็ยังทำ

คนเราจึงต้องหมั่นถามตัวเองว่าสิ่งที่ทำนั้นดีหรือไม่ ถ้าเป็นสิ่งที่ไม่ดีก็ต้องตอบตัวเองให้ได้ว่าจะแก้ไขให้ลุล่วงเสร็จสิ้นเมื่อไร

การประเมิน

คนเรายังต้องฝึกการประเมิน อย่างบางคนเวลาถามว่าเดือนนี้ใช้เงินไปเท่าไร ก็ไม่รู้ ตอบไม่ได้ เพราะไม่เคยประเมิน ส่วน ดร.บุญเกียรติ จะประเมินทุกเรื่อง ทุกเวลา เรื่องไหนคุยกับใคร คุยไว้เมื่อใด ก็ปีมาแล้ว ท่านจะตอบได้ทั้งหมด เพราะท่านประเมินอยู่ตลอด แม้แต่ไปที่ไหนก็จะประเมินขนาดของห้อง บอกได้อย่างรวดเร็วเลยว่าห้องมีขนาดกี่ตารางเมตร สำหรับคนที่ฝึกประเมินใหม่ ๆ ต้องเริ่มจากการถามตัวเอง เช่น เมื่อสักครู่เราพูดไปกี่ครั้งแล้ว แสดงความคิดเห็นไปกี่หนแล้ว ยิ่งคนที่เป็่นนักบัญชียิ่งต้องฝึกประเมิน แต่บางคนกลับคิดว่าประเมินไปทำไม วัดเอาก็ได้ ซึ่งเขาสัมคิดไปว่ามีอีกหลาย ๆ เรื่องที่ไม่มีตัววัด ต้องใช้ดุลยพินิจ ต้องใช้ Sense ในการประเมิน และถ้ายังฝึกประเมินบ่อย ๆ ก็จะเกิดความชำนาญประเมินได้เก่งขึ้นทุกที

การประเมินตัวเองตลอดเวลา ถามตัวเองบ่อย ๆ พิจารณาแล้วตอบว่าตัวเองเป็นคนอย่างไร อะไรที่ทำแล้วรู้สึกว่าจะไม่ใช่ ไม่ถูก และบอกตัวเองได้หรือไม่ว่าจะปรับปรุงแก้ไขเมื่อใด

คนที่ทำอะไรโดยไม่รู้ตัว คือคนที่ทำอะไรโดยขาดสติ ทำอะไรโดยใช้อารมณ์ เราจึงต้องคอยทบทวนตัวเองอยู่เสมอว่าเรามีสติอยู่หรือเปล่า ถ้าเราเป็นคนที่มีสติ มีสมาธิตลอดเวลา เราจะรู้ จะตอบได้ว่ากำลังทำอะไรรอยู่

การไปนั่งวิปัสสนากรรมฐาน ก็เป็นการไปเพื่อฝึกสติ แต่บางคนก็มีสติเฉพาะตอนนั่งวิปัสสนา ออกนอกวัดเมื่อไร สติหายหมด หากเรามีสติตลอดเวลา เราจะรู้ตัว การใช้อารมณ์ต่าง ๆ ที่ไม่ดี ก็จะน้อยลง การมีสติจะทำให้เรารู้ว่าตัวเองทำอะไรลงไปบ้าง และเมื่อกลับมาบ้านจะได้ทำสิ่งต่าง ๆ ที่เราทำไป มาพิจารณาว่าถูกต้องหรือไม่ ถ้าไม่ถูกต้องจะได้บอกตัวเองว่าเราจะเปลี่ยนแปลง ปรับปรุงตัวเองในจุดไหน

นิสิตถามว่า ถ้าเราถามตัวเอง แล้วเราตอบตัวเองไม่ได้ ควรจะทำอย่างไร ?

คนหนึ่งที่นิสิตสามารถถามได้ก็คือ ดร.บุญเกียรติ หรือจะถามพระก็ได้ พระผู้ทรงศีลจะสามารถตอบได้ว่าสิ่งไหนผิด สิ่งไหนถูก สมัยก่อน ดร.บุญเกียรติ ก็เป็นคนทีละเลย ถึงรู้ว่าผิดก็ยังทำ อย่างเรื่องการรับประทานเนื้อสัตว์

การรับประทานเนื้อสัตว์ บางคนบอกว่าเอามาเป็นอาหารไม่น่าจะผิดบาป แต่การทานเนื้อสัตว์ก็เป็นการฆ่าสัตว์ตัดชีวิตเช่นกัน เพียงแต่ว่าเราไม่ได้ฆ่าด้วยตัวเองเท่านั้น ดร.บุญเกียรติ หลังจากได้พิจารณาเรื่องนี้อยู่นาน จึงพบว่าเราติดทานเนื้อสัตว์มาตั้งแต่เด็ก ความอร่อยที่เราได้รับมาจากเครื่องปรุง ติดความกรุบ ติดกลิ่นใหม่ จนเคยชิน เมื่อพิจารณาได้เช่นนี้ ท่านจึงรับประทานเนื้อสัตว์น้อยลง และตั้งใจทุกครั้งที่ไม่ได้ทานเนื้อสัตว์ บางคนอายุมากแล้วก็ยังไม่ได้ประเมินเลยว่าทานสัตว์ไปมากเท่าไร มีส่วนทำลายชีวิตสัตว์มาแล้วก็ตัว

และหากเราพิจารณาดูว่า เราเกิดมาเป็นมนุษย์ เราทำอะไรดีกับโลกบ้าง อาจจะมีพบที่เราสร้างมลภาวะให้กับโลกทั้งวัน

การทบทวนตัวเอง

ประเด็นหลัก ๆ ในการดำเนินชีวิตของเราอีกอย่างหนึ่งคือการทบทวนตัวเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่เราจะต้องฝึกฝน ดร.เทียม โชควัฒนา ผู้เป็นบิดา สอนให้ ดร.บุญเกียรติ ทบทวนตัวเองตั้งแต่ยังเด็ก โดยบอกมาก่อนนอนอย่าลืมทบทวนว่าในวันนี้เราทำอะไรที่ดีบ้าง ทำอะไรที่ไม่ดีบ้าง ทั้งกับคนและกับงาน แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเราต้องทบทวนตัวเองได้ตอนก่อนนอนเท่านั้น จริง ๆ เราสามารถทำได้ทุกเวลา บางคนอาจทบทวนตอนเข้าห้องน้ำ ตอนขับรถ และหากทำจนเป็นนิสัย พอถึงช่วงเวลานั้น เราก็จะเริ่มทบทวนตัวเองแบบอัตโนมัติเลย

การทบทวนตัวเองนี้ ถึงจะเป็นการทบทวนสิ่งที่เราทำไปในอดีต ซึ่งบางเรื่องก็แก้ไขไม่ได้แล้ว แต่ก็ให้เราทบทวนให้รู้ว่าเราไม่ควรทำอย่างนั้น หรือครั้งหน้าถ้าเราเจอเหตุการณ์อย่างนี้อีก เราจะทำอย่างนั้น อย่างนี้ แทน

อย่างมีครั้งหนึ่ง ดร.บุญเกียรติ ไปเสวนาที่ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ในวันหยุด ก็ไปเจอพนักงานคนหนึ่งพาลูกมาเที่ยวชมงาน พอเจอหน้า ดร.บุญเกียรติ ก็พูดออกไปว่า “มาทำไม” พอพูดจบ ท่านก็รู้ตัวแล้วว่าท่านพูดผิดไป ท่านควรจะพูดว่า มาธุระหรือ มาดูงานหรือ มาเที่ยวหรือ ซึ่งเป็นบวกและฟังดูดีกว่ามาก ถึงจะรู้แต่ก็ไม่ต้องถึงขนาดไปขอโทษเขาว่าพูดผิด ท่านก็ทบทวน และก็ตั้งใจว่าต่อไปเจอหน้าใครก็อย่าไปทักเขาด้วยคำนี้อีก

ตอนที่อยู่ในที่ประชุม ดร.บุญเกียรติ ได้เสนอความคิดให้กับลูกน้อง ตอนที่บอกก็คิดว่า “เสนออะไรไปมันก็คงไม่ทำหรอก” ดร.บุญเกียรติ ก็กลับไปทบทวนและรู้ว่าผิดที่ใช้คำว่า “มัน” ถ้าเราคิดไม่ได้พูดออกมาก็คงไม่เป็นไร แต่ถ้าเราพูดออกมาก็คงจะไม่ดี

ความสมบูรณ์แบบ

ดร.บุญเกียรติ ยังมีความคิดอีกอันหนึ่งที่ว่า “ทำอะไรก็ตาม ไม่มีทางสมบูรณ์แบบ” ความคิดเช่นนี้เรียกว่า Mindset ซึ่งเป็น Mindset ที่ดี เพราะอะไร ? นิสิตช่วยกันแสดงความคิดเห็น ดังนี้

- รู้จักวางแผน
- ป้องกันสิ่งที่จะผิดพลาด โดยคิดจัดระบบไว้ก่อน
- เป็นการเผื่อไว้สำหรับความผิดพลาด
- ไม่เกิดความเครียด
- รู้จักประเมินตัวเอง ว่าเราทำได้ดีที่สุดในไหน

ความสมบูรณ์แบบ หรือ Perfection ไม่เคยเกิดขึ้น ซึ่งก็คล้ายกับคำว่า Ideal หรืออุดมคติ ที่ไม่เคยเกิดขึ้น การคิดเช่นนี้จะทำให้จิตของเราไม่ว่าวุ่น ไม่ผิดพลาด ไม่เสียกำลังใจ ไม่เครียด เมื่อไม่ได้ตามที่หวัง แต่บางคนกลับเผลอไปพูดคำนี้เป็นประจำ เช่น “สู่ความเป็นเลิศ” หรือ “ดีที่สุด” พอตั้งความหวังสูงเกินไปแล้วไม่ได้ก็จะรู้สึกว่าคุณเองล้มเหลว

และสำหรับคนที่มีลูกน้อง หากมีความคิดที่ว่า “ไม่มีอะไรสมบูรณ์แบบ” เราจะไม่โมโห ไม่รำคาญลูกน้อง ที่ลูกน้องทำได้ไม่สมบูรณ์แบบ เพราะแม้แต่เราเองยังทำให้สมบูรณ์แบบไม่ได้เลย หัวหน้าที่ชอบหมั่นไล่ลูกน้อง โกรธลูกน้อง คือหัวหน้าที่ไม่ได้พิจารณาตัวเองว่าตัวเองก็ทำได้ไม่สมบูรณ์แบบ พอให้ลูกน้องทำแล้วลูกน้องทำได้ไม่สมบูรณ์แบบ หัวหน้าที่มองลูกน้องไม่ดี บ่งบอกถึงการเป็นหัวหน้าที่เห็นแก่ตัว

บางคนคงเคยได้ยินเรื่อง คุณนายล้างเบงค์ เบงค์ทุกใบต้องนำมาล้างหมด เพราะสกปรกแล้วติดเชื้อพวกนี้คืออาการของคนที่ต้องการอะไรสมบูรณ์แบบ จะหยิบเบงค์ที่เบงค์ต้องสะอาด

เรื่องความไม่สมบูรณ์แบบนี้ ถ้าเทียบกับคำในพุทธศาสนา ก็จะเทียบได้กับคำว่า “อนิจจัง” ซึ่งเป็นสังขารของโลกละ

สำหรับในการทำงานเราต้องตั้งเป้าหมายให้ท้าทาย และต้องทำให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งนั้น ส่วนความคิดเรื่องไม่มีอะไรสมบูรณ์แบบ ให้เราตั้งอยู่ในใจเรา ซึ่งจะทำให้เราทำใจยอมรับกับสิ่งที่ไม่สมหวัง ยังคงมีบุคลิกที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เป็นการกำหนดจิตของเราเอง ให้เราอยู่ได้อย่างเป็นสุข ดร.บุญเกียรติ เวลาตั้งเป้าอะไรก็ตาม ถ้าได้ 80% ก็ถือว่าท้าทายแล้ว ก็เป็นที่พอใจแล้ว ไม่ต้องถึง 100% สมบูรณ์แบบ

ความท้าทาย กับความสมบูรณ์แบบ ไม่ต้องไปด้วยกัน การตั้งเป้าหมายเราก็ต้องตั้งให้สามารถแตะต้องได้ ไม่ใช่ตั้งแบบเพ้อฝัน

คำอีกคำหนึ่งที่ ดร.บุญเกียรติ จะไม่ใช่คือ "ทำดีที่สุดแล้ว" คำนี้เป็นคำที่คนที่ทำอะไรไม่สำเร็จตามเป้าหมายชอบใช้ เหมือนกับเราทำดีที่สุดได้เท่านี้ เป็นการปลอบใจตัวเอง เป็นข้ออ้างว่าเราทำดีที่สุดแล้วแต่ไม่ถึงเป้า ลองสังเกตนักกีฬา หากก่อนการแข่งขันได้พูดว่า "ผมจะทำให้ดีที่สุด" คนนั้นจะไม่ได้แชมป์ เขาพูดเพราะเขาคิดว่าเขาจะไม่ชนะจึงขอแค่ทำดีที่สุด เป็นคำพูดที่สะท้อนความคิดที่อยู่ในจิตใจเขาออกมา สำหรับคนที่จะชนะ จะพูดว่า "ฉันจะชนะ" คำนี้มีพลังมาก แต่คนไทยกลับไม่กล้าใช้คำนี้เพราะกลัวคนอื่นจะว่าหลงตัวเอง และคนไทยยังถูกสอนให้ถ่อมตัว ทำให้ความคิดจึงถ่อมตัวตามไปด้วย

ในการปฏิบัติตัวต่อหน้าคนอื่นเราก็มักยังคงถ่อมตัว แต่อย่างให้จิตของเรา ความคิดของเราถ่อมตัวตามไปด้วย ตอนนี้เราถ่อมตัวกันมาเหลือเกิน หากสังเกตดูจะเห็นคนไทยสรรเสริญเวียดนาม สรรเสริญลาว แม้แต่กระทั่งเขมรก็มีคนสรรเสริญมากขึ้นทุกที ทำให้ประเทศไทยของเราดูตกต่ำลงไปทุกขณะ การถ่อมตัวเป็นการคิดลบกับตัวเองแบบหนึ่ง ทำให้เราทำอะไรก็แพ้เขาไปหมด

การถ่อมตัวนี้เป็นวัฒนธรรมของคนไทย พ่อแม่ก็สอนเราถ่อมตัว มีมารยาท ไม่ให้พูดอะไรที่เกินเลย ทำให้คนไทยมีความน่ารัก แต่เวลาจะไปเอาชนะคนอื่นจึงยากเย็นเหลือเกิน

การแข่งขันโอลิมปิกเมื่อปี 2004 ที่กรุงเอเธนส์ น่องอร (อุดมพร พลศักดิ์) นักกีฬาว่ายน้ำหน้าหนักของไทย ก่อนที่จะขึ้นไปทำการแข่งขันได้พูดคำว่า "สู้โว้ย" ซึ่งคนไทยทุกคนก็จำได้ แต่มีก็คนที่จะมาพิจารณาถึงคำพูดนี้ ว่าเป็นคำที่ทำให้เกิดพลัง "สู้" จนทำให้ชนะฝรั่งที่ตัวโตกว่าเรามากได้ในที่สุด แต่ในทางกลับกันถ้าน่องอรพูดคำว่า "หนักโว้ย" หรือ "แยะแล้ว" ก็คงไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

ดังนั้น คำพูด หรือความคิดของเรา จึงเป็นสิ่งที่สำคัญ การพูดลบหรือคิดลบ ก็จะมีผลต่อเรา ทำให้เราขาดพลังฮึด ทำให้โอกาสที่จะประสบความสำเร็จมีน้อยลง

พลังฮึดนี้ มาจากจิตใต้สำนึก (Sub-conscious) ซึ่งมีพลังที่สูงมาก การที่เราพูดว่า "สู้โว้ย" ก็จะเข้าไปในจิตใต้สำนึก ทำให้เราเกิดพลัง แต่ถ้าพูดคำว่า "หนักโว้ย" คำนี้ก็เข้าไปในจิตใต้สำนึกเช่นกัน พลังก็จะหายไปหมด

อย่าง Tiger Woods นักกีฬาอล์ฟ นอกจากนั่งสมาธิแล้ว พ่อเขายังสั่งจิตเขาตั้งแต่เด็กให้เขาเป็นแชมป์ กลางคืนก่อนนอนก็จะให้ Tiger Woods ฟังเทปจนนอนหลับไปเลย การที่ให้ฟังเทปนี้เพื่อบันทึกเข้าไปในจิตใต้สำนึก ซึ่งมีพลังมหาศาล นอกจากนั้นยังไม่เคยหลับอีกด้วย ตอนกลางคืนตอนเราหลับจิตสำนึกไม่ได้ทำงานแล้ว แต่จิตใต้สำนึกซึ่งไม่เคยหลับก็ยังสามารถรับรู้เนื้อหาในเทปที่เปิดอยู่ได้ ซึ่งในเทปอาจจะพูดว่า "ต้องเป็นแชมป์ ๆ" จิตใต้สำนึกก็จะรับเข้าไป ทำให้เกิดพลัง และเหนียวนำสิ่งที่รับไปนั้นให้เกิดขึ้นจริงได้

นอกจากนี้ก็ยังต้องมีวิธีคิด อย่างกีฬาอล์ฟ จะเป็น Mind Game คือเป็นกีฬาจิตใจ ดังนั้น Coach ที่เก่งจึงต้องสร้างให้นักกีฬามีพลัง โดยต้องสร้างจากจิตใจ ทำให้จิตใจของนักกีฬามุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ การฝึกซ้อมบ่อย ๆ ของนักกีฬา ก็เป็นการ Program จิตใต้สำนึกเช่นกัน แล้วจิตใต้สำนึกก็จะไปบังคับกล้ามเนื้อแต่ละมัดของเราให้เคลื่อนไหวตามจังหวะที่เราฝึกซ้อมไว้ได้โดยอัตโนมัติ

กลยุทธ์การจัดการ (Strategic Management)

Hardware

- People
- Product – Service
- Money

Software

- Intelligence (สติปัญญา ความเฉลียวฉลาด)
- Abilities (ความสามารถ)
- Diligence (ความขยันหมั่นเพียร)
- Endurance (ความทนทาน)
- Tolerance (ยอมรับสิ่งต่าง ๆ อื่นได้)
- Stamina (แรงฮึด)
- Flexibility (ความยืดหยุ่น)
- Determination (ความมุ่งมั่น)
- Mindset – Mental Models (จิตยึด - หลักคิด)
- Thinking (ความคิด)
 - Positive Thinking (คิดบวก)
 - Systematic Thinking (คิดเป็นระบบ)
 - Strategic Thinking (คิดเชิงกลยุทธ์)
 - Disciplinary Thinking (วินัยในการคิด)
 - Conceptual Thinking (คิดเชิงมโนทัศน์)
 - Creative Thinking (คิดสร้างสรรค์)
 - Intuitive Thinking (คิดโดยใช้ Sense ไม่ใช่ข้อมูล)
 - Lateral Thinking (คิดเชื่อมโยง)
 - Zero-Based Thinking (คิดจากฐานศูนย์)

การคิดบวก (Positive Thinking)

เป็นการคิดเพื่อปลุกจิตของเราให้แข็งแรง มีพลัง อึดเิบ เบิกบาน จิตใจมีความสุข การคิดบวกนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องของข้อเท็จจริง อย่างเราคิดว่าตัวเองหล่อ/สวย คนที่หล่อ/สวยอยู่แล้วก็คงไม่มีปัญหาอะไร แต่สำหรับคนที่หน้าตาไม่หล่อ/ไม่สวย ถ้าคิดตามข้อเท็จจริงว่าเราไม่หล่อ/ไม่สวย ก็ไม่ช่วยให้อะไรดีขึ้น แต่ถ้าจะคิดทำให้ตัวเราเองมีพลัง เราจะต้องคิดว่า “เราหล่อ/สวย”

แต่คนไทยที่มีนิสัยชอบถ่อมตัว ถึงตัวเองจะหล่อ/สวย แต่ก็ชอบไปพูดกับคนอื่นว่าตัวเองไม่หล่อ/ไม่สวย ทำให้ความมั่นใจของตนเองลดลง ส่วนคนที่ไม่หล่อ/ไม่สวย แล้วคิดว่าตัวเองหล่อ/สวย โดยไม่ต้องไปประกาศให้ใครฟัง แต่จิตของเราก็จะอึดเิบและมีพลัง เกิดความมั่นใจที่มากขึ้น บุคลิกภาพก็จะดีขึ้น การพูดหรือคิดบ่อย ๆ ก็จะทำให้จิตใต้สำนึกรับสิ่งนี้เข้าไปด้วย ซึ่งก็จะเหนี่ยวนำให้เราหล่อ/สวยขึ้นได้จริง ๆ

สมมุติมีฝาแฝดคู่หนึ่ง คนหนึ่งคิดว่าตัวเองเก่ง อีกคนคิดว่าตัวเองเป็นคนโง่ ให้คิดอย่างนี้ทุกวัน เมื่อเวลาผ่านไป 2-3 ปี คนที่คิดว่าตัวเองเก่งก็น่าจะประสบความสำเร็จมากกว่า

การคิดบวกนี้ เราสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับทุกเรื่อง ถ้าเราคิดถึงตัวเองแต่ในเรื่องดี ๆ ตัวเราเองก็จะดีขึ้น แต่ถ้าเราคิดถึงแต่เรื่องร้าย ๆ ตัวเราเองก็จะแย่ลง เหมือนดังคำที่ว่า “คิดอย่างไร ได้อย่างนั้น” เพราะการคิดนี้มีนัยต่อตัวเรา ต่องานของเรา

บางคนมีความคิดที่ว่าความคิดบวกกับตัวเอง เป็นการโกหกตัวเอง จึงไม่กล้าคิด แต่หากลองพิจารณาดู คนเราเวลาคิดเรื่องร้าย ๆ ที่ยังไม่ได้เกิดขึ้นกับตัวเองด้วยซ้ำ เรายังคิดกันไปก่อนล่วงหน้าเลย ซึ่งก็ไม่ต่างจากการโกหกตัวเองเช่นกัน การคิดไปในแง่ร้ายนี้เป็นการคิดลบ

อย่างไรเวลาเราเห็นคนอื่นที่หล่อ/สวยกว่าเรา เราก็สามารถชื่นชมเขาได้ แต่ไม่ต้องนำมาเปรียบเทียบกับเรา เห็นเขาหล่อ/สวย และชื่นชมเขาได้ด้วย การคิดว่าเราก็หล่อ/สวย ซึ่งเป็นการกำหนดจิตของเราให้มีพลัง

การที่เราคิด/พูดกับตัวเองบ่อย ๆ มีผลกับจิตใต้สำนึกของเรา เพราะจิตใต้สำนึกจะมีจิตสำนึกเป็นเจ้านาย จิตใต้สำนึกจึงเชื่อฟังจิตสำนึกอย่างไม่มีเงื่อนไข จิตสำนึกบอกอะไรไป จิตใต้สำนึกจะรับไว้ทั้งหมด เวลาเราคิดหรือพูดว่าเราหล่อ/สวย จิตใต้สำนึกก็จะรับเขาไป โดยจิตใต้สำนึกจะไม่รู้ผิดรู้ถูก จึงไม่รู้ว่าหล่อ/สวยกับ ไม่หล่อ/ไม่สวย แบบไหนดีกับเรา เช่นเดียวกับ เก่ง – ไม่เก่ง ฉลาด – โง่ ดังนั้นจิตสำนึกบอกอะไรไป จิตใต้สำนึกก็รับไว้ทั้งหมด

พอเราบอกว่าเราหล่อ/สวย จิตใต้สำนึกก็รับทราบ บอกว่าไม่หล่อ/ไม่สวย ก็รับทราบ หรือบอกว่าเก่ง จิตใต้สำนึกก็รับว่าเราเก่ง บอกว่าไม่เก่ง จิตใต้สำนึกก็รับว่าเราไม่เก่ง ดังนั้นหากเราบอกว่าเรารวย จิตใต้สำนึกก็จะรับไว้ และด้วยพลังอันมหาศาลของจิตใต้สำนึก ก็จะช่วยผลักดันให้เรารวย ส่วนคนที่ร่ำรวยอยู่แล้วหากบอกว่าจะจนทุกวัน จิตใต้สำนึกก็จะผลักดันให้เราจนลงได้จริง ๆ

คำที่เป็นลบต่าง ๆ เช่นคำว่า กลัว ห่วง ไม่รู้ เราพยายามอย่าพูดคำเหล่านี้ เพราะคำเหล่านี้ทำให้จิตของเราเป็นลบไปด้วย ดร.บุญเกียรติ เองจึงมี 6 ไม่ คือ ไม่กลัว ไม่เหนียว ไม่ท้อ ไม่มีปัญหา ไม่ยาก ไม่เครียด

บางคนชอบพูดคำว่า “ทำแล้วได้อะไร” คำนี้ไม่ควรพูด ดร.บุญเกียรติ จะมีความคิดที่จะทำให้บริษัทดี แล้วเราจะดีไปพร้อมกับบริษัท แล้วลูกน้องของเราก็จะดีไปด้วย ซึ่งคิดอย่างนี้จะดีกว่า

สิ่งที่ยกตัวอย่างเหล่านี้เป็นหลักคิด หรือเป็น Mindset ที่ดี คำว่า Mindset นี้จะเป็นเรื่องที่ดีหรือไม่ดีก็ได้ ส่วนหลักคิด จะเป็น Mindset ที่ดีเท่านั้น อย่างหนังสือ หลักคิดและปรัชญาการทำงาน บุญเกียรติ โชควัฒนา ที่ได้นำมาแจกให้นิสิต ภายในเล่มก็บรรจุหลักคิด หรือ Mindset ที่ดี ที่ ดร.บุญเกียรติ ใช้ในการทำงาน และดำเนินชีวิต หากนิสิตนำไปอ่านก็ต้องอ่านอย่างพินิจพิจารณาเพื่อให้เกิดประโยชน์

ตัวอย่างหลักคิดข้อหนึ่งในหนังสือเล่มนี้ ดร.บุญเกียรติ ได้มาจากคุณพ่อ คือ “เราทำดีให้ใคร ต้องลืมใครทำดีให้เรา ต้องจำ” หลักคิดข้อนี้ไปขัดกับพฤติกรรมทั่วไปของคน เพราะคนทั่วไปเวลาทำดีให้ใครก็จะรอคนนั้นมาตอบแทน หลักคิดนี้จึงสอนให้เราทำดีโดยไม่หวังผลตอบแทน เพราะเราคาดหวังที่ไร เราก็ผิดหวังทุกที

หลักคิดอีกข้อกล่าวไว้ว่า “คาดหวังมากก็ผิดหวังมาก คาดหวังน้อยก็ผิดหวังน้อย ไม่คาดหวังก็ไม่ผิดหวัง” ซึ่งก็คล้ายกับหลักคิดก่อนหน้านี้

คนบางคนคิดลบก็ยังไม่รู้ตัวว่าคิดลบ ทำงานอะไรก็มักจะไม่สำเร็จเพราะจิตของเขาเป็นลบ

จิตใต้สำนึก (Sub-conscious)

จิตใต้สำนึก มีพลังมหาศาล บางคนคงเคยเห็นการตัดตะเกียบหรือตัดดินสอด่ด้วยกระดาด บางคนตัดได้ครึ่งละ 9 แห่งเลยก็มี หรือการบิดข้อนิ้วด้วยมีเปลา่ เพียงคิดว่าข้อนิ้วนั้นนิ่ม ก็ใช้มือเปลา่บิดให้โค้งงอได้แล้ว หรือการให้คน 4 คนใช้นิ้วยกคนตัวอ้วน ๆ ได้เพียงคิดว่าเขาเบา แต่ถ้าคิดว่าหนักก็จะยกไม่ขึ้น เหล่านี้เป็นพลังของจิตใต้สำนึกทั้งนั้น

พลังของจิตใจสำนึก มีดังนี้

- เหนียวหนา
- ไม่เคยหลับ
- รวดเร็ว
- หูทิพย์
- ตาทิพย์

พลังเหนี่ยวนำ: เหมือนกับเวลาเราอยากจะเจอใครสักคน คน ๆ นั้นก็เดินเข้ามา บางครั้งเราคิดถึงใครแล้วโทรไปหาเขา แม้แต่เราคิดชอบใครสักคน แล้วเราคิดบ่อย ๆ ว่าเราจะชอบเรา จิตใต้สำนึกก็จะสามารถเหนี่ยวนำให้เขามาชอบเราได้

อดีตนักศึกษาที่เคยเรียนกับ ดร.บุญเกียรติ เป็นผู้หญิง โทรมาเล่าปัญหาในที่ทำงานให้ท่านฟัง คือเจ้านายได้รับคนใหม่เข้ามา 3 คนเป็นผู้ชาย ทั้ง ๆ ที่เข้ามาที่หลังแต่เจ้านายก็ให้รถ ให้สิ่งต่าง ๆ เธออยู่มาก่อนแต่ไม่เคยทำอะไรเลย รู้สึกว่าเจ้านายไม่ยุติธรรม แต่ไม่รู้ว่าทำอย่างไร จึงโทรมาปรึกษา ดร.บุญเกียรติ ท่านจึงแนะนำให้คิดว่า "เจ้านายจะรักเรา" "เจ้านายจะดีกับเรา" ให้คิดบ่อย ๆ หลังจากนั้น 3 เดือน เธอก็โทรมาอีกครั้งนี้โทรมาขอบพระคุณ และบอกว่าทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว การที่ให้คิดบ่อย ๆ ก็เพื่อให้สามารถสื่อสารกับจิตใต้สำนึกได้ และไปเหนี่ยวนำสิ่งที่เราต้องการมาให้ เราจึงต้องคิดบ่อย ๆ ยิ่งคิดมากเท่าไร โอกาสที่จะได้ตามที่หวังก็จะมากขึ้น

สำหรับเด็ก การพูดเพียงครั้งเดียวก็สามารถสื่อสารกับจิตใต้สำนึกได้แล้ว เพราะจิตใต้สำนึกของเด็กจะกว้างกว่าผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่จะมีเรื่องที่คิดลบ หรือสิ่งแวดล้อมที่ทำให้ความคิดเปลี่ยนไป หรือมี Mindset ที่ผิด ๆ มากมาย ดังนั้นเวลาจะเปลี่ยนความคิดเหล่านี้จึงต้องคิดบ่อย ๆ คิดให้มากพอจึงจะเปลี่ยนได้

สมมุติเราเป็นคนกลัวผี เวลาจะทำให้หายกลัวผี เราจะต้องคิดว่า "ไม่กลัวผี" โดยต้องคิดบ่อย ๆ บางคนก็กลัวไปอีกว่าคิดบ่อย ๆ เดียวผีจะมาหา เลยไม่กล้าคิด จริง ๆ ยิ่งคิดว่าไม่กลัวผี เราก็จะไม่เจอผี แต่ถ้าคิดแต่ว่าเรากลัวผี เราก็จะมีโอกาสเจอผีมากขึ้น เหมือนกับคำว่า "ยิ่งกลัว ยิ่งเจอ"

ดังนั้นความคิดของคนเราจึงมีความสำคัญมาก เราคิดอย่างไร เราก็จะได้เช่นนั้น คิดบวก คิดดี ก็จะได้สิ่งที่ดี หากคิดลบ คิดไม่ดี เราก็จะได้สิ่งที่ไม่ดี

สมมุติเรามีลูกน้องคนหนึ่ง ลูกน้องคนนี้ทำงานไม่ได้เรื่องเลย ถ้าเราบอกว่าลูกน้องคนนี้ทำงานไม่ได้เรื่องทุกวัน ลูกน้องก็คงทำงานแบบไม่ได้เรื่องต่อไป แต่ถ้าเราบอกว่า เขาจะทำงานดีขึ้น ๆ บอกทุกวัน ลูกน้องคนนี้ก็จะมีโอกาสทำงานได้ดีขึ้น โอกาสที่เราจะคิดไปสอนลูกน้องก็จะมีมากขึ้น เพราะเราเริ่มคิดบวกกับลูกน้อง

ในเรื่องสุขภาพ คนสมัยนี้เชื่อแต่ข้อมูล ข้อมูลหนึ่งที่ได้เห็นมา ได้ยินมา คือ คนที่อายุมากขึ้นจะมีสุขภาพที่แยลง ข้อมูลนี้ทำให้เราคิดว่า เมื่อเราแก่ตัวลงสุขภาพไม่ดี พอเราแก่ตัวลงจริง ๆ สุขภาพของเราก็จะไม่ดีตามที่เราคิด ในทางกลับกัน หากเราคิดว่าสุขภาพของเราจะดีขึ้น คิดทุกวัน โอกาสที่สุขภาพของเราจะดีขึ้นก็จะมีมากขึ้น เพราะจิตใต้สำนึกจะไปช่วยจัดการกับระบบในร่างกายของเราให้มีสุขภาพที่ดีขึ้น

คนที่ป่วย หากคิดว่าตนเองจะหายป่วย แม้แต่คนที่เป็นมะเร็งก็หายป่วยกันมาแล้ว ตอนที่ ดร.บุญเกียรติ ไปเรียนวิชาจิตใต้สำนึก กับ อ.อมรา ก็มีผู้หญิงคนหนึ่งนั่งอยู่ข้าง ๆ เธอบอกว่าอาม่าของเธอเป็นมะเร็ง หมอลงความเห็นว่าไม่รอดแล้ว แต่ตัวอาม่าเองบอกว่าตัวเองไม่เป็นมะเร็ง แล้วก็หายป่วยได้จริง ๆ นอกจากนี้ในภาพยนตร์และหนังสือเรื่อง The Secret ก็พูดถึงกรณีที่ผู้หญิงคนหนึ่งเป็นมะเร็งเต้านม เธอบอกตัวเองว่า ดายไม่ได้ เธอจะไม่ตาย แล้วก็หายป่วย มะเร็งที่เป็นอยู่ก็หายไป กรณีที่เกิดขึ้นแบบนี้มีเป็นจำนวนมาก แค่คิดบวกว่าตัวเองจะหายป่วย ก็หายป่วยได้จริง ๆ แต่การหายป่วยอย่างนี้ก็คงเป็นไปได้ไม่ทุกกรณี บางกรณีก็เป็นการถึงอายุขัย เพราะมะเร็งก็เป็นตัวหนึ่งที่คอยกำหนดอายุขัยของคนเรา

ในการรักษาผู้ป่วย บางคนก็สามารถใช้พลังจิตรักษาได้ อย่างเช่นพลังจักรวาล ดร.บุญเกียรติ เชื่อว่าส่วนหนึ่งก็เป็นผลจากพลังจิตของตัวเอง ที่มีความเมตตาต้องการให้คนอื่นหายป่วย การคิดบวกกับการอธิษฐาน เป็นสิ่งที่คล้ายกัน อย่างเราอธิษฐานให้พระเจ้าช่วยเรา ให้เราเจริญรุ่งเรือง ร่ำรวย ก็เสมือนกับเราคิดบวกกับตัวเอง เป็นการบอกกับตัวเองว่าเราจะรวย แล้วเราก็จะรวยตามที่เราคิด

จิตของเรามีพลังมหาศาล ทำอะไรได้หลายสิ่งหลายอย่าง แต่คนเรากลับไม่ค่อยยอมรับ ก็เพราะคนสมัยนี้จะยอมรับในสิ่งที่พิสูจน์ได้ เชื่อว่าจะเชื่ออะไรก็ต้องพิสูจน์ก่อน พอดีเรื่องของจิตเป็นเรื่องที่พิสูจน์ไม่ได้หรือพิสูจน์ได้ยาก แม้กระทั่งเห็นผลอยู่ตรงหน้า ก็ยังบอกว่าไม่รู้เพราะอะไร

การสวดมนต์ก็เหมือนการคิดบวกอย่างหนึ่ง เพราะเวลาเราสวดมนต์ เราเชื่อว่าเป็นสิ่งที่ดี เชื่อว่าเราทำความดี ดังนั้นความดีก็ต้องมาประสบกับตัวเรา

ครั้งหนึ่งมีผู้บริหารท่านหนึ่งมาลาออกกับ ดร.บุญเกียรติ ด้วยเหตุผลที่เขามีความกลัว กลัวที่จะบริหารบริษัทเจ๊ง ทั้ง ๆ ที่บริษัทก็ยังดำเนินกิจการไปได้อยู่ สาเหตุของความกลัวนี้เกิดจากตอนเด็ก ๆ พี่ชายของเขาเคยตำราว่าเขาว่า "อย่างลื้อนี่นะ ทำธุรกิจอะไรก็ต้องเจ๊งหมด" คำนี้ก็ไปฝังอยู่ในจิตใต้สำนึกของเขา และเขาก็ไม่รู้วิธีปลด ทำให้เขาเกิดความกลัวและมาลาออกในที่สุด

การพูดกับเด็กจึงต้องพิถีพิถันมาก ๆ อย่างพูดด้วยอารมณ์ บางครั้งเราพูดกับเด็กด้วยความหวังดี แต่กลับเป็นการที่เราทำไม่ดีกับเขาก็ได้ ดร.บุญเกียรติ เองก็อยากฝึกให้ลูกเห็นคุณค่าของเงิน จึงไม่ยอมให้อะไรลูกง่าย ๆ ลูกอยากจะได้อะไรที่ก็ต้องมีเงื่อนไข ทำให้เขาไม่ชอบ ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าพ่อทำไปเพื่ออะไร แต่จิตใต้สำนึกก็ยังรับไม่ได้ ตอนนีท่านเข้าใจและกำลังปลดความรู้สึกนี้อยู่ด้วยการให้ในสิ่งที่ลูกต้องการโดยไม่มีเงื่อนไขใด ๆ

จิตใต้สำนึกไม่เคยหลับ: อย่างในการฟังการบรรยายในวันนี้ หากใครง่วงก็อนุญาตให้หลับได้ เพราะถึงแม้มันนอนหลับ แต่จิตใต้สำนึกของนิสิตที่ไม่เคยหลับ ก็ยังมีบันทึกสิ่งต่าง ๆ ที่ ดร.บุญเกียรติ แนะนำได้ถึงจะจดจำเป็นคำพูดไม่ได้ แต่ก็เกิดความเข้าใจ เกิดการรับรู้ ในสิ่งที่พูดซ้ำ ๆ นี้ได้

บางคนคงเคยกำหนดจิตว่าตอนเช้าจะตื่นกี่โมง โดยไม่ต้องตั้งนาฬิกาปลุก เราก็จะตื่นได้ใกล้เคียงกับเวลานั้น เพราะจิตใต้สำนึกไม่เคยหลับ แต่สำหรับคนที่ตั้งนาฬิกาปลุก ความสามารถนี้ก็จะถูกปลดออกไป

หากเราบอกตัวเองว่า ไม่มีใครมาทำร้ายเราได้ แล้วก็นอนหลับไป จิตใต้สำนึกที่ไม่เคยหลับก็จะคอยดูแล คอยเป็นยาม ระวังอันตรายให้ สมมุติมีคนร้ายเข้ามา จิตใต้สำนึกก็จะเหนี่ยวนำให้คนร้ายคนนั้นต้องมีอันที่จะต้องล้มเหลวไป ทำร้ายเราไม่สำเร็จ

บางครั้งเวลาเจอปัญหาที่คิดไม่ออก ดร.บุญเกียรติ ก็จะคิด จะตั้งคำถามจนนอนหลับไปเลย พอตื่นเช้าก็จะคิดออก เพราะจิตใต้สำนึกที่ไม่เคยหลับช่วยคิดให้

จิตใต้สำนึกมีความรวดเร็วมาก: อ.ปริญญา ต้นสกุล บอกไว้ว่า จิตของเรามีความเร็วเท่ากับแสง และเร็วเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าในทุก ๆ วินาที

เวลาจะเกิดอันตรายกับตัวเรา ถ้าเราเคยกำหนดไว้ว่า "อะไรก็ตามทำร้ายเราไม่ได้" แม้แต่เขาเข้ามาทางข้างหลังของเรา เขาก็ทำร้ายเราไม่ได้ เราจะรู้ตัวล่วงหน้าตลอดเวลา

การกำหนดจิตนี้ เป็นเสมือนกับเรามุ่งมั่นที่จะทำให้เราได้ตามที่เรากำหนด พอเรามุ่งมั่นแล้ว เราจะเกิดพลัง จะเกิดความคิดมากมาย จนทำให้เราได้ตามที่เรากำหนด

คนที่มีความมุ่งมั่น จะมีลักษณะดังนี้

- นิสัยจะดีขึ้น พุดจาเพราะ คอยดูแลลูกน้อง
- มีคนอยากจะมาช่วยเหลือ
- จำจุดมุ่งหมายได้อย่างแม่นยำ
- มีความคิดสร้างสรรค์มากมาย
- ขยันคิด ขยันทำ
- ใฝ่รู้ เห็นอะไรอยากรู้ไปหมด

เราลองสังเกตตัวเอง ลูกน้อง หรือเพื่อนร่วมงาน หากใครที่มีอาการข้างต้น แสดงว่าเขามีความมุ่งมั่น มีคนเคยถาม ดร.บุญเกียรติ ว่า ทำไมคนที่ทำงาน ที่นั่งอยู่ข้าง ๆ ขอบเอางานมาให้เขาทำ ไม่รู้จักทำเอง ซึ่งแสดงถึงการคิดลบของเขา ดร.บุญเกียรติ จึงแนะนำว่า ใครให้งานเขาทำ ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่งานของเขาก็ให้เขาทำไปเลย คิดบวกว่าเหมือนกับทำงานของเราเอง ทำให้เราเก่งขึ้น ซึ่งเขาก็เชื่อคำแนะนำ หลังจากนั้นเขาก็มาเล่าอีกว่า ตอนนีเขาได้ตำแหน่งของคนที่เขาเอางานมาให้เขาทำแล้ว เพราะคนนั้นโดนย้ายไปที่อื่นไป ในตำแหน่งที่ไม่ดี ทำให้เขาได้เห็นผลของการคิดบวก โดย ดร.บุญเกียรติ ยังย้ำว่าอย่าไปสมน้ำหน้าเขา

จิตใต้สำนึกยังมี**หุทิพย์ ดาทิพย์**: ทำให้เราสามารถเห็นหรือได้ยินในสิ่งที่ตาเนื้อหูเนื้อของเราไม่เห็น ไม่ได้ยิน ทำให้เรารู้ล่วงหน้าว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นกับเรา

วันหนึ่ง ดร.บุญเกียรติ อยู่ในห้อง Pantry อยู่ดี ๆ มือก็เคลื่อนที่ไปข้างหลัง ไปรับของมาจากตู้ได้ 1 ห่อ ทั้ง ๆ ที่มองอะไรไม่เห็นเลยเพราะอยู่ข้างหลัง ที่ทำได้ก็เพราะพลังของจิตใต้สำนึกนั่นเอง แต่เนื่องจากจิตใต้สำนึกไม่รู้ผิดรู้ถูก จึงไม่รู้ว่ามาม่าถึงตกลงไปบนพื้นก็ไม่เห็นจะเป็นอะไร มือจึงไปเคลื่อนไปรับ โดยไม่มีความจำเป็น

มีคนหนึ่งขับรถยนต์ตอนกลางคืน อยู่ดี ๆ ทำของเขาก็เหยียบเบรคจนรถหยุด ทั้ง ๆ ที่เขาเองก็ไม่ได้ตั้งใจ จึงลงจากรถแล้วเดินไปดูหน้ารถ เขาพบว่าถนนข้างหน้ามีหลุมที่อาจจะทำให้เกิดอันตรายได้ ตัวเขาเองไม่เห็นหลุมนี้ แต่จิตใต้สำนึกมองเห็น

ซึ่งความสามารถเหล่านี้ ในคนแต่ละคนจะมีไม่เท่ากัน

นิสิตถามถึงเรื่องสัญชาตญาณ กับสัมผัสที่หก เหมือนกันหรือไม่ ?

สัญชาตญาณจะเกิดจากสมองส่วนที่เรียกว่าก้านสมอง ซึ่งสัตว์มีส่วนนี้เยอะกว่าคน ส่วนสัมผัสที่หกหรือลางสังหรณ์ จะมาจาก Intuition ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ที่เราเคยผ่านมาตั้งแต่ในอดีตชาติและบันทึกถ่ายทอดมาจนถึงปัจจุบันโดยจิตใต้สำนึก

Intuitive Thinking คือการคิดที่ไม่ใช้ข้อมูล คนส่วนใหญ่ในปัจจุบันถูกสอนให้ยึดถือข้อมูล คนที่ยึดถือข้อมูลเหล่านี้ Intuition (ปัญญาญาณ) หรือการสังหรณ์ต่าง ๆ จะหายไป เราจึงต้องรู้จักเชื่อตัวของเราเองบ้าง ในการทำอะไรก็ตามไม่เชื่อว่าข้อมูลเป็นเรื่องที่ไม่สำคัญ แต่เราควรเชื่อตัวของเราเองบ้าง

อย่างตอนที่เกิด Hamburger Crisis ดร.บุญเกียรติ มีความรู้สึกว่าจะต้องเกิดเหตุการณ์นี้มาตั้งแต่ 35 ปีที่แล้วตอนที่ไปเรียนอยู่ที่นั่น โดยท่านดูจากนิสัย ความคิด และทัศนคติของคนอเมริกา

ปรากฏการณ์ต่าง ๆ ของจิตใต้สำนึก

ครั้งหนึ่ง ดร.บุญเกียรติ ไปอบรมเรื่องจิตใต้สำนึกกับ อ.อมรา ผู้เข้าอบรมอีกคนหนึ่งเรียนจบทางกฎหมายมา ตอนที่อบรมอยู่ก็ได้ตั้งความหวังไว้ว่า "อยากจะไม่ติดอ่าง" ตอนนั้น ดร.บุญเกียรติ ก็ฟังอยู่ ยังคิดเลยว่าเขาพูดไม่เห็นจะติดอ่างเลย ตัวท่านเองยังพูดติดอ่างมากกว่า ซึ่ง อ.อมรา ก็มาบอกว่าเขาอยากคุยกับ ดร.บุญเกียรติ ในการอบรมวันต่อมามีได้มาคุยกัน พอเจอหน้า ดร.บุญเกียรติ ก็บอกเขาว่า "ผมไม่เห็นคุณติดอ่างเลย ผมยังติดอ่างมากกว่าคุณอีก ผมยังไม่รู้สึกอะไรเลย" นอกจากนี้ยังได้บอกเขาว่าคนที่ประสบความสำเร็จหลาย ๆ คน เช่น ดร.เทียม โชควัฒนา ก็ติดอ่าง คุณชิน โสภณพนิช และลูก ๆ ของคุณชินก็ติดอ่าง และติดอ่างมากกว่าเขาเสียอีก แต่ก็รวยเอา ๆ สุดท้าย ดร.บุญเกียรติ ก็ตั้งข้อสังเกตว่าตอนเขาเด็ก ๆ พ่อแม่ของเขาคงทำให้เขามีความรู้สึกอย่างนี้ และให้เขาลองคิดว่าเหตุใดเขาจึงเป็นเช่นนี้ สักพักเขาก็บอกว่า พ่อของเขาเคยพูดกับเขาตอนที่เขายังเป็นเด็กว่า "ทำอะไรแล้วทำได้ไม่ดี ก็อย่าทำ" คำว่าอย่าทำเป็นคำที่เป็นลบที่บันทึกอยู่ในจิตใต้สำนึกของเขา ซึ่งจิตใต้สำนึกก็จะไปเหนี่ยวนำความสำเร็จมาให้เขา ส่วนจิตสำนึกก็จะไปหาเหตุผลต่าง ๆ ว่าที่เขาไม่สำเร็จเพราะอะไร ก็ไปเจอว่าตัวเองพูดจากระดุกกระดิก ไม่คล่องแคล่วเหมือนนายคนอื่น ๆ จึงคิดว่าทำอะไรไม่สำเร็จเพราะตัวเขาติดอ่าง โดยที่เขาไม่รู้ตัวเลยว่าจริง ๆ เป็นผลมาจากคำพูดของพ่อเขาเอง และทำให้เขาเป็นคนไม่ค่อยกล้าทำอะไร ทำอะไรพ้อท่าทางจะไม่ดีก็จะเลิก ก็จะถอยหนี พ่อแม่เวลาจะพูดอะไรกับลูกจึงต้องพิถีพิถันให้มาก ๆ เพราะคำพูดบางคำของพ่อแม่จะมีผลกับลูกไปตลอดชีวิต

ในสหรัฐอเมริกา ก็มีการวิจัยนักโทษที่ติดคุก โดยพบว่าตอนที่นักโทษเหล่านี้ยังเด็กอยู่ พ่อแม่จะเคยตำหนิเขาว่า "นิสัยอย่างนี้ โตขึ้นต้องติดคุก" มีมากถึง 75% ถึงพ่อแม่จะตำหนิเขาด้วยความหวังดี เพื่อเตือนสติ แต่จิตใต้สำนึกของลูกไม่ได้เข้าใจถึงความหวังดีเหล่านั้น แต่กลับไปบันทึกว่าเขาต้องติดคุก คนเหล่านี้ถึงจะอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีอย่างไร ก็จะต้องไปทำอะไรสักอย่างจนติดคุกจนได้

นอกจากนี้การที่เราดูภาพยนตร์ ดูโฆษณาต่าง ๆ ก็สามารถบันทึกเข้าไปในจิตใต้สำนึกของเราเช่นกัน เป็นการกำหนดจิตใต้สำนึกโดยเราไม่รู้ตัว ปัจจุบันจึงได้มีการปิดบังภาพของบุหรื สุรา ฯลฯ ตามสื่อเหล่านี้

พอบางคนชอบลงมือทำร้ายแม่ให้ลูกเห็น ลูก ๆ ไม่มีใครชอบ แต่เมื่อลูกโตขึ้น แล้วเมื่อใดที่เขาเมา เขาก็จะลงมือทำร้ายภรรยาของเขาเช่นกัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะจิตใต้สำนึกได้บันทึกสิ่งที่พ่อได้ทำกับแม่ไว้ แต่เวลาที่ไมเมา ไมโกรธ เขาก็จะไม่แสดงพฤติกรรมเหล่านั้นออกมา เพราะตอนที่ไมเมา ไมโกรธ จิตสำนึกของเราก็ยังควบคุมพฤติกรรมของเราอยู่ แต่เมื่อใดก็ตามที่เกิดอาการเมา หรือมีอาการต่าง ๆ เช่น โกรธ กลัว จิตสำนึกจะไม่ทำงาน จิตใต้สำนึกจะออกมาควบคุมพฤติกรรมแทน สิ่งที่บ้านที่กอยู่ในจิตใต้สำนึกก็ออกมาด้วย และควบคุมให้เรามีพฤติกรรมอย่างที่บันทึกไว้ พระจึงสอนให้เรามีสติอยู่ตลอดเวลา เพราะตอนที่เรามีสติ ถึงจิตใต้สำนึกจะแยะแค่ไหน แต่เราก็ควบคุมไม่ให้มันโผล่ออกมาได้

คนที่ชอบดูละครน้ำเน่า ถึงแม้เราจะดูเพื่อความสนุกสนาน แต่พฤติกรรมร้าย ๆ ก็สามารถบันทึกเข้าไปในตัวเราได้ โดยเราไม่รู้ตัว โดยบันทึกเข้าไปในจิตใต้สำนึก ทำให้เรามีพฤติกรรมเหมือนกับนางร้ายในละคร เข้าไปทุกที่

การที่เราดูโฆษณาซ้ำ ๆ หรือมีคนพูดให้เราฟังซ้ำ ๆ เราก็จะรับสิ่งนั้นได้ วิธีการดังกล่าวเสมือนกับการล้างสมอง ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ฮิตเลอร์ ก็ล้างสมองคนอื่นโดยการพูดว่า ฮิตเลอร์ดี เป็นพัน ๆ ครั้ง บังคับให้คนที่เป่าหมายพูดบ่อย ๆ ถ้าไม่ยอมพูดก็จะโดนทรมาน พอพูดบ่อย ๆ สุดท้ายคนที่โดนล้างสมองนั้นก็กลายเป็นอีกคนหนึ่ง เพราะฐานความเชื่อเดิมของเขาถูกล้าง ถูกเปลี่ยนเป็นความเชื่อใหม่ การล้างสมองไม่ได้กระทำกับสมอง แต่เป็นการกระทำกับจิตใต้สำนึก รวมถึงการสะกดจิตก็เป็นการกระทำกับจิตใต้สำนึกเช่นกัน

ส่วนคนที่มีความผิดที่พ่อแม่ไม่เป็น แต่ตัวเองเป็น อาจจะเป็นผลมาจากเพื่อน หรือเป็นผลมาจากชาติภพที่แล้ว ๆ มา เพราะจิตใต้สำนึกของเราเหมือน Hard disk ขนาดใหญ่ สามารถบันทึกทุกสิ่งทุกอย่างตั้งแต่ชาติภพแรกไว้ได้ทั้งหมด

ความชำนาญ พรสวรรค์ ที่คนเรามีแตกต่างกันก็มีผลมาจากการสะสมที่แตกต่างกันใช้แต่ละชาติภพของแต่ละคน อย่างคน 10 คนถูกส่งไปเมืองนอก ไปอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมือนกัน แต่กลับมาก็เก่งภาษาอังกฤษในระดับที่ไม่เท่ากัน

คนบางคนกลัวความสูง ก็มีสาเหตุจากชาติภพที่แล้วที่เขาได้ตกตึก ตกที่สูงลงมาตาย ชาตินี้จึงกลัวความสูง คนที่กลัวน้ำ ชาติภพที่แล้วก็เคยจมน้ำตาย ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้บันทึกอยู่ในจิตใต้สำนึกทั้งหมด และถ่ายทอดมาจนถึงชาติภพปัจจุบัน

จิตใต้สำนึกจึงเป็นปัจจัยที่มีนัยต่อคนเรา ในการดำเนินชีวิต และในการทำงาน สามารถเหนี่ยวนำสิ่งต่าง ๆ ทั้งดี และไม่ดีให้กับตัวเราเองได้ ดังคำที่ว่า "คิดอย่างไร ได้เช่นนั้น"

ดังนั้นหากเราต้องการที่จะพบแต่สิ่งที่ดี พบกับความสำเร็จ เราจึงต้องคิดบวก เพราะการคิดบวก คิดดี ก็จะทำให้จิตใต้สำนึกเหนี่ยวนำแต่สิ่งที่ดี ๆ สิ่งที่เป็นบวกมาให้เรา